

развитието на българската хайдушка епика.⁴⁹

Имайки предвид всичко това, без претенцията за изчерпателност, за основен обект на настоящата работа е проблемът за взаимоотношенията мит и история като база за разкриване същността на хайдушкия фолклор в един негов регионален вариант: Хайдутинът - мит и история (Сливенският хайдушки фолклор). Формулирана така, темата предполага опит за изследване в контекста на понятията мит и история взети заедно, което е малко правено по отношение на хайдушкия фолклор. Основната цел е това изследване да се осъществи в регионален план без да се прави цялостен паралел между регионалната и общобългарската специфика на хайдушкия фолклор, а само в моментите, в които това е необходимо и неизбежно. Сравнителното изследване между общобългарската фолклорна хайдушка традиция и регионалните ѝ варианти може да бъде тема на друг самостоятелен труд.

Съсредоточаването на вниманието върху хайдушкия фолклор в конкретен регион е не само заради това, че по-голямата част от извършените изследвания са обобщаващи относно хайдушката песен за цялата етническа територия в контекста на фолклорната традиция и по-малко са цялостните и частични регионални изследвания на хайдушкия фолклор.⁵⁰

Ако е вярно становището, че по начин на изграждане фолклорът е регионална култура и че той съществува чрез регионалните варианти на цялата му система,⁵¹ едно регионално изследване би дало повече възможности да се разкрият взаимовръзките между хайдушкия фолклор и местната история, да се проследи в рамките на конкретно локалното и регионално пространство действието на принципа на унаследяване, усвояване и възпроизводство на етнокултурната и историческа информация във връзка с регионалната фолклорна традиция. Да се види мястото на хайдушкия фолклор в този процес като подчертано специфична и отличаваща се фолклорна система в конкретния регион.